



PANACHIDA
PARASTAS
POCHORON -- POHREB

PANACHIDA
PARASTAS
POCHORON — POHREB

Vydaňa prihotoviv:
Vydanie pripravil:
Stefan Papp

PANACHIDA PARASTAS
POCHORON — POHREB

Vydal Spolok sv. Vojtecha, Trnava, v CN Bratislava, 1969. Strán 42. Vytlačili Dukelské tlačiarne, n. p., Prešov. 2.45 AH. Cena Kčs 5.—

PANACHIDA

Š.: Blahoslóven Boh naš, vsehdá, nýňi, i prísno, i vo víki vikóv. — L.: Amíň.

S.: Svjatýj Bóže, svjatýj krípkij, svjatýj bezsmértnyj, pomíluj nas.

L.: Svjatýj Bóže . . . 2 x.

L.: Presvjatája Trójce: Ótce naš: Jáko Tvojé jest cárstvo . . .

Troparí, hl. 4. Samopodóbňi.

So dúchi právednych skončávšichsja* dúšu rabá Tvojeho, (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoích), Spáse, upokój,* sochraňája ju (ích) vo blažénnij žizni,* jáže u Tébe, Čelovikoľúbče.

Vo pokóišči Tvojem, Hóspodi,* idíže vsi Svjatíji Tvojí upokojévájutsja,* upokój i dúšu rabá Tvojeho (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoích), jáko jedín jesí čelovikoľúbec.

Sláva: Ty jesí Boh sošédyj vo ad,* i úzy okovánných razrišívuj,* sam i dúšu rabá Tvojeho (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoích) upokój.

I nýňi: Jedína čistaja i neporóčnaja Dívo,* rózďšaja Bóha bez símene plótiju,* Toho molí spastísja duši jehó (jejá, — dušám ich.)

Ektenija o usopšich:

Grekokatolickij Ordinariát
v Prešove.

Čis. 1869/69.

Pečatati pozvoľaju.

Prešov, 21. avgusta 1969.

Ján Hirka
ordinar

Pomiluj nas, Bóže, po velícij milosti Tvoje, mólímtisja, uslýši i pomiluj. — Lik: Hóspodi, pomiluj. 3.

Ješče mólímsja o upokojéniji duši usópšaho rabá Bóžija (usópšija rabý Bóžija, — duš usópšich rab Bóžiich) i o jéze prostítisja jemú (jej, im) vsjákomu prehríšéniju, vólnomu i nevólnomu.

Jáko da Hospóď Boh učínit dúšu jehó (jejá, — dúši ich) idíže právedňiji upokojévajutsja.

Milosti Bóžija, cárstva nebésnahó, i ostavlénija hrichóv jehó (jejá, ich), u Christá bezsméртnahó Carjá i Bóha nášeho prósim. Lik: Podáj, Hóspodi.

Hóspodu pomólímsja, — L.: Hospodi, pomiluj.

Bóže dúchov i vsjákijsja plóti, sméřt poprávyj, i dijavóla uprazdnívyj, i živót míru Tvojemú darovávyj: sam, Hóspodi, upokój dúšu usópšaho rabá Tvoje, usópšija rabý Tvoje, — duši usópšich rab Tvoich (imja), v místí svítli, v místí zláčni, v místí pokójni, otnúduže otbízé bolízn, pečál i vozdychánije: vsjákoje sohríšénije, sođijanoje im (jéju, ími) slóvom, íli dílom, íli pomyslénijem, jáko blah i čelovíkolúbec Boh próstí: jáko níst čelovík, íže živ búdet, i ne sohríšít: Ty bo jedín kromí hrichá, právda Tvoja právda vo víki, i slóvo Tvoje ístina.

Jáko Ty jesí voskresénije i živót i pokój usópšaho rabá Tvoje, usópšija rabý Tvoje, — usópšich rab Tvoich (imja) Christé Bóže náš, i Tebí slávu vozsyλάjem. So beznačálnym Tvoím Otcém, i presvjatým i blahím i životvorjáčsmi Tvoím Dúchom, nýni i právo, i vo víki víkóv. — L.: Amíň.

Vo blažénim uspéniji víčnyj pokój podáď. Hóspodi, usópšemu rabú Tvoiemú (usópšej rabí Tvoje, — usópšim rabóm Tvoím) (imja) i sotvorí jemú (jej, im) víčnuju pámjat.

L.: Víčnaja pámjat, blažénnyj pokój.

PARASTAS

Načalo obyčnoje: Blahosloven Boh náš: Svjatuj Bože: Slava: i nyňi: Presvjataja Trojce: Hospodi, pomiluj 3: Slava: i nyňi: Otče náš: Hospodi pomiluj 12: Slava: i nyňi: Prijďte, poklonímsja 3.

Stich na hl. 8.: Aliluja 6.

Blažéní jáže izbrál, i prijál jesí, Hóspodi. Aliluja 3.

I pámjat ich vo rod i rod. Aliluja 3.
Tropar hl. 8.: Hlubínóju múdrosti čelovíkolúbno vsja strojái.* i poléznoje vsim podaváiaí, jedíne Sođíteľu.* upokój. Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvoje, usópšija rabý Tvoje, — duši usópšich rab

Tvoích):* na Ťa bo upovánie vozloží (vozložíša), Tvorcá i Zíždíteľa i Bóha nášeho.

Sláva: i nýňi: Tebé i stínu i pristánišče ímamy,* i molítvennicu blahoprijátnu k Bóhu:* Jehóže rodilá jesí, Bohoródice beznevistnaja, vírnych spasénije.

Neporóčňi:

Blážení neporóčňiji v putí,* choďáščiji v zakóni Hospódni.

L.: Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí nas opravdánijem Tvoím.

Blážení ispitájuščiji sviďínija Jehó,* vsim sérdcem vzýščut Jehó.

Blahoslovén jesí Hóspodi...

Blah mňi zakón ust Tvoích,* páče týs-jašč zláta i srebrá.

Blahoslovén jesí Hóspodi...

Rúci Tvoí sotvoríšti mja i sozdásti mja:* vrazumí mja, i naučúsja záповidem Tvoím.

Blahoslovén jesí Hóspodi...

Jáko ášče by ne zakón Tvoj poučénije mojé byl,* tohdá úbo pohibl bych vo smíréniji mojém.

Vo vik ne zabúdu opravdánij Tvoích,* jáko v nich oživil mja jesí.

Tvoj jesm az,* spasí mja.

Spáse, spasí dúšu rabá Tvojihó (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoích.)

Svitíľnik noháma moíma zakón Tvoj,* i svit stezjám moím.

Spáse, spasí...

Ustá mojá otverzóch i privlekóch duch,* jáko záповidej Tvoích želách.

Spáse, spasí...

Prízri na mja i pomíľuj mja,* po súdu lúbľaščich ímja Tvojé.

Prízri na mja i pomíľuj mja.

Da priblížítsja molítva mojá pred Ťa, Hóspodi,* po slovesí Tvojemú vrazumí mja.

Pomíľuj, upokój, sozdánije Tvojé, Vladýko,* molítvami Bohoródicy i vsich Svjatých.

Živá búdet dušá mojá i voschválit Ťa:* i sudbý Tvojá pomóhut mňi.

Zabludích jáko ovčá pohíbšeje:* vzyščí rabá Tvojihó,* jáko záповidej Tvoích ne zabých.

Tropari za upokój, hl. 5. Samopodobňi.

Blahoslovén jesí. Hóspodi,* naučí mja opravdánijem Tvoím.

Svjatých lik obríte istóčnik žizni,* i dverj rájskuju:* do obrjášču i az puf pokajánijem,* pohíbšeje ovčá az jesm,* vozzoví mja Spáse, i spasí mja.

Blahoslovén jesí Hóspodi...

Óbraz jesm neizrečénnyja Tvojejá slá-

vy,* ášče i jázvy nošú prehrišénij:* uščéd-
ri Tvoje sozdánije Vladýko,* i očisti Tvo-
ím blahoutróbijem,* i vozželínnoje oté-
čestvo podážď mi,* rajá páki žiteľa mja
sotvorjája.

Blahoslóvén jesí Hóspodi ...

Áhnca Bózija propovíдавše,“ i zakláni
bývše jákože áhncy,* i k žízni nestarije-
mij, Svjatíji,* i prisnosúščnij prestávľše-
sja,* Toho prílišno múčenicý molíte,* dol-
hóv razrišénije nam darováti.

Blahoslóvén jesí Hóspodi ...

Upokój Bóže, rabá Tvojeho (rabú Tvo-
jú, — rab Tvoích),* i učiní jehó (ju, ich)
v raí,* idíže lícy svjatých Hóspodi,* i prá-
vednicý sijájut jáko svitila,* usópšaho ra-
bá Tvojeho (usópšuju rabú Tvojú, — usóp-
šich rab Tvoích) upokój,* prezirája jehó
(jejá, ich) vsja sohrišénija.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu:

Trisijátelnoje jedínaho Božestvá,* bla-
hočestno pojém vopijúče:* svjat jesí Otče
beznačálnyj,* sobeznačálnyj Sýne, i bo-
žestvennyj Dúše,* prosvití nas víroju Tebí
slúžaščich,* i víčnaho ohná ischití.

I nýňi i prísno i vo víki víkóv, amíů.

Rádujsja Čístaja,* Bóha plótiju róždšaja
vo spasénije vsich,* jéjuže rod čelovičeskij

obrite spasénije,* Tobóju da obrjáščem
raj,* Bohoródice čístaja, blahoslóvennaja.
Alilúja, alilúja, alilúja, sláva Tebí, Bó-
že.

Ektenija o usópšich:

*Páki i páki mír m Hósp du pomólimsja. —
Hóspodi, pomíľuj.*

*(Dalšij text ekteniji z Panachidy)
(Jak odpravľajetsja pochoron, tut perechodž-
mo na pochoronňi stichiry: Kaja žitejskaja
i proči, str. 13.)*

*Tropari hl. 5. Upokój, Spáse naš, s prá-
vednymi rabá Tvojeho (rabú Tvojú, rab
Tvoích),* i sehó (i siju, i sija) vselí vo
dvorý Tvojá, jákože jest písaño,* prezirája
jáko blah prehrišénija jehó (jejá, ich) vól-
naja i nevóľnaja,* i vsja jáže v víďiniji
i ne v víďiniji, Celovikofúbče.*

*Sláva: i nýňi: Ot Dívy vozsjávvyj miru
Christé Bóže,* sýny Svíta Tóju pokazávvyj,
pomíľuj nas.*

Kanón.

Irmos hl. 8. samop dóben:

1. Vódu prošéd, jáko súšu,* i jehipet-
skaho zlá izbižáv,* izráiltanin vopijáše:*
izbávitelju i Bóhu nášemu poím.

1. Smértiju smert Christóvu,* i strástmi
strášt podražávše čestnúju.* Múčenicý vsi,
božestvennyja i blažénnyja žízni polučí-
ša,* i nýňi molátsja* o spaséniji duš ná-
ščich.

Dívén Boh vo Svjatých svojich, Boh christiján.

Upokój, Hóspodi, dúšu rabá Tvojehó (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoích) so právednymi.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

I nýňi i prisno i vo viki vikóv, amíň.

2. Íže mertv* vóleju polózsja vo hróbi,* i živuščija vo hrobích vzyvájaj, Spáse,* blahovolí, jehóže (júže, jáže) ot nas prijál jesí,* v selénijich právednych Tvoích semú (sej, sim) vodvorjátisja.

Dívén Boh ...

3. Nebésnahó krúha* verchotvórcé Hóspodi,* i Cérkve Zizditelju,* Ty mené utverdí* vo ľubvi Tvojej,* želánij kráju,* vírných utverždénije,* jedíne čelovikolúbče.

Dívén Boh ...

4. Ty mojá krípóst. Hóspodi,* Ty mojá i síla* Ty moj Boh,* Ty mojé rádovanije,* ne ostávl nídra Otča,* i nášu niščetú posítiv.* Tím s prorókom Avvakúmom zovú Ti.* síli Tvojej sláva, Čelovikolúbče.

Dívén Boh ...

5. Vskúju mja otrínul jesí* ot licá Tvojehó, Svíte nezachodímj,* i pokrýla mja jest* čuždája tma okajánahó,* no obratí

mja,* i k svitu záповidej Tvoích,* putí mojá naprávi, molúsja.

Dívén Boh ...

6. Očísti mja, Spáse,* mnóha bo bezzakónija mojá,* i iz hlubíný zol vozvedi, molúsja:* k Tebí bo vozopích, i uslýši mja,* Bóže spasénija mojehó.

Dívén Boh ...

7. Otrocy jevréjstiji v pešči,* popráša plámeň derznovenno,* i na rósu ohň preložiša, vopijúšče:* blahosloven jesí, Hóspodi Bóže vo viki.

7. Podajéši viroju prestávlišimsja* svítlost božéstvennahó cárstvija,* netlínija odéždu dárujaj vopijúščim:* blahosloven jesí, Hóspodi Bóže vo viki.

Dívén Boh ...

8. Musikijskim orhánom sohlasújuščim,* i ľúdem bezčislenným poklaňajúščimsja* óbrazu v Deiri,* tri ótrocy ne povinúvsesja,* Hóspoda vospiváču,* i slavoslóvtáču vo vsja viki.

8. Zemlenýja pódviihí prošédse,* nebésnyja prijáša víncý,* Múčenicý istinńiji,* vopijúšč Ti neprestánno:* Hóspoda pójte,* i prevoznosite vo vsja viki.

Dívén Boh ...

9. Ustrašísja vsjak slúch* neizrečénna Bóžija snizchoždénija,* jáko Výšnij vóleju

sníde dáže i do plóti,* ot d'ivíčeskaho čré-
va byv čelovik:* tímže prečístuju Bohoró-
dicu vírněji veličajem.

Dostójno jest...

Svjatýj Bóže: — Panachída i Otpust.

PARASTAS V PASCHALNYJ TYŽDEŇ

*Blahosloven Boh naš: Christos voskrese 3. —
iz stichami: Da voskresnet Boh — str. 25. Ekte-
nija za usošich iz Panachidy. Kanon Paschi:
a to uvedeňi peršij stichiry každoji pišni, mezi
jakimi spivajetsja pripiv: Christos voskrese iz
mertvych:*

Voskresénija deň...
Prijďte, pítije pijém...
Na božéstvennij stráži...
Útreňujem útru hluboku...
Snizšél jesí...
Ótroki ot péšči izbávivyj...
Sej narečénnyj i svjatýj deň...
Anhel vopijáše... Svitísja... Plótiuju
usnúv...

*Svjatýj Bóže: po Ótče naš: Christos voskrese
3. Ektenija za usošich. Otpust.*

PARASTAS — V ČASI OT NEĐIELI TOMINOJI DO VOZNESENIA

*Po „Blahosloven Boh naš“ zamist „Svjatýj
Bóže“ — Christos voskrese. Za tym vse iz zvy-
čajnogo Parastasa až do Kanona. V Kanoňi*

*Irmosy Kanona Paschi jak v paschalnyj tyždeň.
Zamist „Vičnaja pamjat“ — Christos voskrese.*

POCHORON

V choďači v dom: Tropar hl. 2

Jehdá snizšél jesí ko smérťi, Živote bez-
smértnyj,* tohdá áda umertvil jesí blistá-
nijem božestvá;* jehdá že i uméršija ot
preispódných voskresíl jesí,* vsja síly ne-
bésnyja vzyváchu:* Žiznodávče, Christó
Bóže naš, sláva Tebí.

V domi: Panachída.

*Na dvori, abo v chrami: Z Parasta-
sa: od: Aliluja 6. — do ekteniji vključno. Po
ekteniji: Samohlasny sv. Joanna Damaskina:*

Hl. 1. Kája žitéjskaja sládost' prebyvájet
pečáli nepričástna;* kája li sláva stoít na
zemlí neprelóžna:* Vzja síni nemoščníjša,*
vsja sna prelestníjša:* jedíňim mhnovéni-
jem i sijá vsja smerť prijémlet.* No vo
svíťi Christé licá Tvojeho,* i vo naslaždé-
niji Tvojejá krasotý,* iehóže izbrál jesí,
upokój,* jáko čelovikoľubec.

Hl. 2. Jáko cvit uvjadájet,* i jáko siň
mimohrjadét,* razrušájetsja vsjak čelo-
vik:* páki že hlasjáščeji trubi,* mértviji
jáko v trúsi vsi vostánut,* ko Tvojemú
striténiju Christé Bóže;* tohdá Vladýko
duch rabá Tvojeho (rabý Tvojejá), jehóže
(iúže) prestávil jesí ot nas,* v svjatých
Tvoich včini seléniich.

Hl. 3. Vsja sujeta čelovičeskaja,* jelika ne prebyvájut po smérti:* ne prebyvájete bohátstvo,* ni sšéstvujete sláva:* prišédšej bo smérti, sijá vsja potrebíšasja.* Tímže Christú bezsmértnomu vozopiim:* prestávlennaho (prestávlennuju) ot nas upokói.* idíže vsich jest vesefáščichsja žilíšče.

Hl. 4. Hđi jest mirskóje pristrástije:* hđi jest privrémennych mečtánije;* hđi jest zláto i srebró:* hđi jest sila, sláva i krásá:* Vsja perst, vsja pépel, vsja síň.* No priidíte. vozopiim bezsmértnomu Carju.* Hóspodi, víčnych Tvoich bláh spodóbi prestávľšahosia (prestávľšujusja) ot nas,* upokojája iehó (jú), v nestarijuščemsja blaženstvi Tvojem.

Hl. 5. Pomjanúch proróka vopijúšča.* az jesm zemľa i pépel.* I páki razsmotrích vo hrobích,* i vídiv kósti obnaženy i rich.* úbo kto jest bohát, ili uboh. ili sílen, krásen, ili sláven,* No upokoj Hospodi,* s právednymi rabá Tvojego (rabú Tvoju).

Hl. 8. Pláču i rydáju.* jehdá pomyšľaju smerť,* i víždu vo hrobích ležášču,* po obrazu Bóžiju sozdánnuju našu krasotú.* bezobráznu. bezslávnú.* ne imúščuju vída.* O čudesé:* čto sije jéže o nas byst táinstvo;* káko predáchomsja tľíniju,* káko soprjahóchomsia smérti,* Voístinnu Bóha poveľínijem,* jákože písano jest.*

podajúščaho prestávľšemusja (prestávľšesja) upokojénije.

Vonmim! Mir vsim! Premudrost. vonmim! .

Prokímen hl. 6. Blažen puť, v óňže ideši dnesj duše, jáko uhotóvasja tebí místo upokojénija.

Premudrost!

K Solúnanom poslánija svjatáho apostola Pávla čténije.

Vonmim!

Brátije, ne chošču vas ne víditi o uméršich, da ne skorbité. jákože i próčiji ne imuščiji upováňija.* Ašče bo vírujem, jáko Isús úmre i voskrése, tako i Boh uméršija o Isúsi privedét s nim.* Sijé bo vam hlahólem slóvom Hospódnim: jáko my živúščiji ostávšiji v prišéstvije Hospóдне, ne imamy predvariti uméršich.* Jáko sam Hospód v novelíniji. vo hlási archánhelovi. i v trubí Bóžiji snidet s nebesé, i mértviji o Christí voskrésnut nérvije.* Potom že my živúščiji ostávšiji. kúpno s ními vosčiščéni búdem na óblacich, v stritenije Hospóдне na vozdúsi: i táko vsehdá s Hóspodem búdem.

(v časi apostola svjašč. kadit.)

Mir ti. Premudrost. vonmim!

Alilúja.

Premudrost. prósti, uslyšim svjatáho jevánhelija, ot Joánna svjatáho jevánhelija čténije. Sláva Tebí, Hóspodi. Vonmim!

Rečé Hospód ko prišédšim k nemú Judcom:* amíň, amíň hlahófu vám: jáko slúšajaj slovesé mojehó, i vírujaj poslávsému mja, ímat živót víčnyj, i na súd ne príjdet: no préjdet ot smérťi v živót.* Amíň, amíň hlahófu vám: jáko hrjadét čas, i nýňi jest, jehdá mértviĵi uslyšat hlás Sýna Bóžija, i uslyšavše oživút.* Jákože bo Otéc ímat živót v sebi, táko dadé i Sýnovi živót imítí v sebi. I óblasť dadé jemú i súd tvorítí, jáko sýn čelovíc jest.* Ne divítejsja semú: jáko hrjadét čas, vónže vsí súščiji vo hrobích, uslyšat hlás Sýna Bóžija: I izýdut sotvóršiji blahája v voskresénije životá, a sotvóršiji zlája v voskresénije sudá.* Ne mohú az o sebi tvorítí ničesóže. Jákože slýšu, suždú: i súd mój práveden jest: jáko ne iščú vóli mojejá, no vóli poslávsaha mja Otcá.

Sláva Tebi, Hóspodi.

Stichiry na poslidnoje cilovánije, hl. 2. Pod.: Jehdá ot dréva. (Iz uvedených stichir spivajeme liše doty, doki virnikó cilujut krestik, ale peršu i druhu stichiru ta Slava: i nýňi, spivajeme vse.)

Prijďte, poslidneje cilovánije,* dadím brátije uméršemu, (uméršej),* blahodarrjášče Bóha:* sej (sijá) bo izýjde ot sródstva svojehó,* i ko hróbu tščítsja:* ne ktomú pekíjsja (pekúščajasja) o sújetnych,* i o mnohostránnoj plóti.* Hđi nýňi sródnicy že i drúzi:* se razlučájemsja:*

jehóže (júže) da upokóit Hospód, pomolimsja.

Az ko Hóspodu Bóhu sudíĵi mojemú idú,* sudišču predstáti,* i otvit tvorítí o đilich moich:* no vam mílsja (mílasja) điju:* molítejsja o mňi,* da mílostiv Spás búdet mňi vo deň súdnyj:* se bo razlučájemsja:* voistinnu suĵetá vsja čelovičeskaja.

Vesj živót naš jest: cvit i dym,* i rosá útrenňaja voistinnu.* Prijďte úbo, úzrim na hrobích jáso,* hđi krasóta filésnaja:* hđi júnosť; hđi suť očesá, i zrák plotskíj;* Vsja uvjadóša jáko travá,* vsja potrebíšasja:* prijďte ko Christú pripadém so slezámi.

Prijďte vsi i cilújte mja poslidnym cilovánijem:* k Sudíĵi bo otchozdú,* idíže ňíšť liceprijátija:* ráb bo i vladýka vkúpi predstoját,* bohátj i ubóhij v rávnim dostóinstvi:* kíjzdo bo ot svojích đil, ili proslávitsja, ili osuditsja.* No prošú vsich i molú,* neprestánno o mňi molítejsja Christú Bóhu,* da ne nizvedén budú po hrichom moím,* na místo mučénija:* no da včinit mja, idíže svit živótnyj:

Sláva: i nýňi: Spasáj, nadíjuščijasja na Ta, Máti nezachodímaho Sólnea,* Bohoroditeľnice,* umolí molítvami Tvoimi preblaháho Bóha,* upokóiti, mólimsja, nýňi prestávšahasja (prestávšusjasja),*

idíže upokojevájutsja právednych dúsi:*
božéstvennych blah nasledníka (naslední-
cu) pokaží,* vo dvórich Právednych,*
v pámjať, Vseneporočnaja, vičnuju.

*S.: V blažennim uspěni vičnyj pokój po-
dážd, Hóspodi, usópšemu rabú Tvojemú (usóp-
šij rabí Tvojěj) (imja), i sotvori jemú (jej) vič-
nuju pámjať.*

(kropit trunu svjačenoju vodoju).

L.: Vičnaja pámjať, blažennyj pokój.

*Po dorozí na cvyntar spivajetsja:
Svjatyj Bóže, — Ps. 50. Pomiluj mja, Bóže, —
abo: Anhel'skij sobor udivijsja, — abo: Kanon
Parastasa: Vódu prošed, — abo: Blažěnni:*

Vo cárstviji Tvojem, jehdá přijdeši,
pomjaní nas Hóspodi.

Blažěni nišćiji dúchom, jáko tich jest
cárstvo nebésnoje.

Blažěni pláčuščiji, jáko tíji utišatsja.

Blažěni krótciji, jáko tíji nasledat
zěmľu,

Blažěni álčuščiji i žážduščiji právdy,
jáko tíji nasýtatsja.

Blažěni milostiviji, jáko tíji pomilovani
búduť.

Blažěni čistiji sérdcem, jáko tíji Bóha
úzrjat.

Blažěni mirotvórcy, jáko tíji sýnove
Bóžiji narekútsja.

Blažěni izhnáni právdy rádi, jáko tich
jest cárstvo nebésnoje.

Blažěni jestě, jehdá ponósjat vam, i iz-

ženút, i rekút vsjak zol hlahól na vy lzúšče,
mené rádi.

Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša
mnóha na nebesich.

*Jevanhelijñi staciji po dorozí na
cvyntar:*

I. Ot Joánna zač. 23.

**Rečě Hospód ko přišédšim k nemú Ju-
deóm:* Az jesm chľib živótnyj. Otcý váša
jadóša mánnu v pustýni, i umróša: Sej
jest chľib, schoďáj s nebesé, da, ášče kto
ot nehó jást, ne úmret.* Az jesm chľib ži-
vótnyj, sšědyj s nebesé: ášče kto sníst ot
chľiba sehó, živ búdet vo víki: i chľib,
jehóže az dam, ploť mojá jest, júže az
dam za živót míra.* Prjáchusja že meždú
sobóju žídove, hlahólušče: káko móžet sej
nam dáti ploť svoju jásti?* Rečě že im
Isús: amiñ, amiñ hlahólú vám, ášče ne
sñiste plóti Sýna čelovičeskaho, ne pijéte
króve Jehó, životá ne ímate v sebí.* Jadýj
mojú ploť, i pijáj mojú krov, ímat živót
vičnyj: i az voskrešú jehó v posľidnyj
deñ.**

II. Ot Luki zač. 30.

**Vo vrémja óno: idáše Isús vo hrad na-
ricájemyj Naín; i s Ním idáchu učenicý
Jehó mnózi, i naród mnoh.* Jákože priblí-
žisja ko vratóm hráda, i se iznošáču
umérša, sýna jedinoródna máteri svojěj,
i ta bi vdová; i naród ot hráda mnoh s né-**

ju.* I vídiv ju Hospód', milosérdova o nej, i reče jej: ne pláči.* I pristúpl kosnúsja odrá, nosjáščiji že stáša, i reče: júnoše, tebi hlahólu, vostáni!* I síde mértvyj, i načát hlahólati; i dadé jehó máteri jehó.* Priját že strách vsich, i slavláchu Bóha, hlahólušče: jáko prorók vélij vostá v nas. i jáko posítí Boh luděj svojích.

III. Ot Márka zač. 37.

Reče Hospód': Íže chóščet po mni ití, da otvéržetsja sebé, i vózmet krest svoj, i po mni hrjadét.* Íže bo ášče chóščet dúšu svojú spastí, pohubít ju; a íže pohubít dúšu svojú mené rádi i jevánhelija, toj spasét ju.* Kája bo pólza čelovíku, ášče priobrjáščet mir vesj, i otščetít dúšu svojú: Ilí čto dasť čelovík izmínu na duši svojěj? Íže bo ášče posydltsja mené, i moích slovés, v ródi sem preľubodíjnim i hrišnim, i Syn čelovíčeskij postydltsja jehó, jehdá priídet vo slávi Otcá svojehó, s Ánhely svjatými.

Nad hrobom:

Kondak hl. 8. So svjatými upokój Chrisťe,* dúšu rabá Tvojeho (rabý Tvojejá),* idíže níšľ bolízň, ni pečál, ni vozdychá-nije,* no žizň bezkoněčnaja.

„Lazarevo jevánhelije“ ot Joánna zač. 39.

Bi níkto bolá Lázar ot Viftániji, ot vesi Mariíny i Márty sestry jejá. Bí že Marija pomázavšaja Hóspoda mírom, i otéršaja nózi Jehó vlasý svojimi, jejáže brat Lázar boláše.* Poslásti úbo sestry k Nemú, hlahólušče: Hóspodi, sé, jehóže ľubiši, bolít.* Slýšav že Isús reče: sijá bolízň níst k smérťi, no o slávi Bóžiji, da proslávitsja Sýn Bóžij jejá rádi.* Lubláše že Isús Már-tu, i sestru jejá i Lázarja. Jehdá že uslyša, jáko bolít, tohdá prebýst na némže bi místí, dva dni. Potóm že hlahóla učeníkom: ídem v Judéju páki.* Hlahólaša že Jemú učenicý: Ravví, nýňi iskáchu Tebé kámenijem pobítí Judéje, i páki li ídeši támo?* Otviščá Isús: ne dvanádesjať li časóv jest vo dni? ášče kto chódit vo dni, ne pótknetsja, jáko svit míra sehó vídit. Ášče že kto chódit v nošči, pótknetsja, jáko níšľ svíta v nem.* Sijá reče i po sem hlahóla ím: Lázar druh naš úspe; no idú, da vozbužú jehó.* Ríša že učenicý jehó: Hóspodi, ášče úspe, spasén búdet.* Reče že Isús o smérťi jehó; oní že mňíša, jáko o uspéniji sna hlahólet.* Tohdá reče im Isús ne obinújasja: Lázar úmre. I rádujusja vas rádi, da vírujete, jáko ne bich támo; no idím k nemú.* Reče že Tomá, hlahólemyj Bliznéc, učeníkóm: idím i my, da úmrem s Ním.

Prišéd že Isús, obríte jehó četýri dni

užé imúšča vo hróbi.* Bi že Viftánija blizj Jerusalíma, jáko stádij pjaťnásesjať. I mnózi ot Juděj bjáchu prišli k Márfi i Mariji, da ufišat ich o brátiji jejú.* Márta že jehdá uslýša, jáko Isús hrjadét, stri-te Jeho; Marija že dóma siďáše. Rečé že Márta ko Isúsu: Hóspodi, ášče by jesí zďi byl, ne by brát moj úmerl. No i nýňi vim, jáko jelíka ášče prósiši ot Bóha, dasť Te-bí Boh.* Hlahóla jej Isús: voskrésnet brat tvoj. Hlahóla Jemú Marta: Vim, jáko voskrésnet v voskresénije, v poslidňij deň.* Rečé že jej Isús: az jesm voskresénije i živót, vírujaj v mja, ášče i úmret, oživét. I vsjak živýj i vírujaj v mja, ne úmret vo víki; jemleši li víru semú? Hlahóla Jemú: jej Hóspodi! az vírovach, jáko Ty jesí Christós, Syn Bózij, v mir hrjadýj.*

I sijá rékši, ide, i prihlasi Mariju sestru svojuj táj, rékši: učitel prišél jest, i hlasájet ta.* Marija že jáko priide, idíže bi Isús, víďivši Jehó, padé Jemú na nohú, blahóľušči Jemú: Hóspodi, ášče by jesí byl zďi, ne by úmerl moj brat.* Isús že jáko víďi ju pláčušču, i prišédšija s néju Juděj pláčuščja, zapretí dúchu, i vozmútisja sam.* I rečé: hďi položiste jehó? Hlahóľaša Jemú: Hóspodi, prijďi i vízď.* Proslézisja Isús.* Hlahólachu úbo židove: vízď, káko ľubľaše jeho. Níciji že ot nich

ríša: ne možáše li sej, otvérzyj oči slípómu, sotvoríti, da i sej ne úmret?*

Isús že páki prefá v sebi, priide ko hróbu; bi že pešćera, i kámeň ležáše na nej.* Hlahóla Isús: vozmíte kámeň; hlahóla Jemú sestrá uméršaho Márta: Hóspodi, užé smerďit, četverodnéven bo jest. Hlahóla jej Isús: ne rich li ti, jáko ášče víruješi, úzriši slávu Bóžiju? Vzjáša úbo kámeň, idíže bi uméryj ležá. Isús že vozvéd oči horí, rečé: Ótče, chvalú Tebí vzdajú, jáko uslýšal jesí mja. Az že víďich, jáko vsehdá mja posľušaješi; no naróda rádi stojáščaho ókrest, rich, da víru imut, jáko Ty mja poslál jesí.* I sijá rek, hlásom velíkím vozzvá: Lázare, hrjadi von!* I izýde uméryj, obvjázan rukáma i noháma ukrójem, i licé jehó ubrusom obvjázano. Hlahóla im Isús: razrišite jehó, i ostávite iti.* Mnózi že ot Juděj prišédšiji k Mariji, i víďivše, jáže sotvorí Isús, vírovaša v Nehó.

Molítva proščálna:

Hospod' Isús Christós Boh naš, íže božestvennyja záповidi svjatým svojim učeníkóm i apóstolom dávyj, vo jéže vjazáti i rišiti pádsich hrichi, i ot ónych páki my prijémše viný tóžde tvoríti: da prostít te-bí, čádo duchóvnoje, ášče čto soďilal (soďilala) jesí v nýňišnim víci, vólnoje íli

nevólnoje, nýňi i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

(Svjašč. kropit svjačenoju vodoju trunu i hrob i trunu spuskajut v hrob; v tom časi Lik spívaje Tropar hl. 8 samopodoben-bolhar:)

Zemlé, zínuvši,* prijímí ot tebé sozdánnoje rukóju Bóžijeju filo,* páki že vozvráščšejesja k tebi rózďšej:* jéže bo po óbrazu byst', Sozdáteľ priját,* ty že prijmi síjé jáko svojé.

(Svjašč. lopatoju krestoobrazno syple hlinu na trunu v hrobi, hovorjači:)

Hospódna zemľa, i ispolnénije jejá, vselénnaja, i vsi živúščiji na nej.

(Potom pečataje hrob slovami:)

Pečátajetsja hrob sej do vtoráho prišéstvija Christóva: v ímja Otcá i Sýna i Svjatáho Dúcha. Amíň.

Otpust: Sláva Tebí, Christé Bóže, upovánie naše, sláva Tebí.

Lik: Sláva: i nýňi: Hóspodi, pomíluj 3. Blahosloví.

S.: Voskresýj iz mértvych, Christós, ístinnyj Boh naš, molítvami prečístyja svojejá Mátere, svjatých slávnych i vsechváľnych apóstol, prepodóbných i bohónsnych otéc nášich, i vsich svjatých, dúšu ot nas prestávľšahosja rabá svojeho (prestávľšijasja rabý svojejá) (ímja) v se-

léniiich právednych vselit i nas pomílujet, jáko blah i čelovikolúbec. — Amíň.

S.: V blažénnim uspéniji...

L.: Víčnaja pámjat'.

POCHORON V PASCHAENYJ TYŽDEŇ

V choďači v dom: Jehdá snizšel jesi... str. 13.

V domi: Blahosloven Boh naš... Christos voskrese... 3-iz stichami:

Da voskresnet Boh, i rastočátsja vrazi Jehó* i da bižát ot licá Jehó nenavíďaščiji Jehó. — Christos voskrese...

Jáko isčezájet dym, da isčéznut,* jáko tájet vosk ot licá ohná. — Christos voskrese...

Táko da pohíbnut hrišnicy ot licá Bóžija,* a právednicy da vozveseľátsja. — Christos voskrese...

Sej deň, jehóže sotvorí Hospód',* vozrádujemsja i vozveselímsja v oň. — Christos voskrese...

Sláva: i nýňi: — Christos voskrese...

Ěktenija o usopšich z panachidy, str. 4.

Po vozhlasi: V blažénnim uspéniji... Lik: zamisl' „Vičnaja pamjat“ spívaje: Christos voskrese...

Na dvorí, abo v chrami:

Stich na hl: 8.: Aliluja 6.

Blažení jáže izbral, i prijál jesi, Hóspodi. Aliluja 3.

I pámjať ich vo rod i rod. Aliluja 3.
Tropar hl. 8.: Hlubínóju múdrostí...
 Sl.: i nyňi: Tebé i stínu... str. 5.

Kanon Voskresenija:

1. Voskresénija deň,* prosvitimsja Tú-
 dije.* Páscha, Hospódňa Páscha:* ot smér-
 ti bo ko žizni,* i ot zemlí k nebesí,*
 Christós Boh nas privedé,* pobídnuju po-
 júščija.

Christós voskrése iz mértvych:

2. Prijďte, pítije pijém nóvoje,* ne ot
 kámene neplódna čudodíjemoje,* no net-
 linija istóčnik,* iz hróba odozdívša Chris-
 tá,* v Némžce utverždájemsja.

Christós voskrése iz mértvych:

**3. Predvarívšija útro jáže o Mariji,*
 i obrítšija kámeň otvalén ot hróba,* slý-
 šachu ot ánhela:* vo sviťi prisnosúščnim
 súščaho,* s mértvymi čo iščete jáko čelo-
 víka,* vídite hróbnjya pelený:* tecýte,
 i míru propovidíte,* jáko vostá Hospódť,
 umertvívyj smert,* jáko jesť Syn Bóha,*
 spasajúščaho rod čelovičeskij.**

Ekténija o usopšich: Páki ò páki... str. 4.

4. Na božéstvennij stráži,* bohohlahó-
 livyj Avvakúm* da stánet s námi.* i po-
 kážet svitonósna ánhela,* jáсно hlahóluš-
 ča:* dnesj spasénije míru,* jáko voskrése
 Christós,* jáko vsesílen.

Christós voskrése iz mértvych:

5. Útreňujem útru hlubokú,* i vmísto
 míra píšň prinesém Vladýci,* i Christá
 úzrim právdvy Sólnce,* vsim žizň vozsjá-
 jušča.

Christós voskrése iz mértvych:

6. Snizšél jesí v preispódňaja zemlí,*
 i sokrušil jesí vereí víčnyja,* soderžáščyja
 svjázannyja, Christé.* i tridnéven* jáko
 ot kíta Jóna,* voskrésl jesí ot hróba.

S. Vonmím! Mír vsim! Premudrost, vonmím!

Prokimen: hl. 8. — Sej deň, jehóže
 sotvorí Hospódť,* vozrádujemsja, i vozve-
 selimsja v óň.

Đijánij svjatyčeh Apóstol, čténije:

Pérvoje úbo slóvo sotvorich o vsích,
 o Fteófile, jáže načát Isús tvoríti že i učiti
 dáže do dne, v óňže zapovíдав Apóstolom
 Dúchom Svjatým, ichže izbrá, voznesésja:*
 Pred ními že i postávi sebé živa po stra-
 dáníji svojem, v mnóžich ístinnych zná-
 meniich. děňmi četyredesjátmi javľájasja
 im, i hlahóľa. jáže o cárstviji Bóžiji:*
 S ními že i jadýj, poveľí im ot Jerusálíma
 ne otlučátisja, no ždátí obitovánija Ótča,
 jéže slýšaste ot mené:* Jáko Joán úbo
 krestil jesť vodóju, vy že imate krestitisja
 Dúchom Svjatým, ne po mnóžich sich
 dnech.* Oní že úbo sošédšesja voprošachu
 Jehó hlahólušče: Hóspodi, ášče v Ítío sijé
 ustrojáješi cárstvije Izráilevo? Rečé že

ky nim: ňíst vaše rozumíti vremená i líta, jáže Otéc položí v svojěj vlásti:* No přijmíte silu, našédšu Svjatómu Dúchu na vý, i búdete mi sviďíteli vo Jerusalími že i vo vsej Judéi i Samárii i dáže do posłidnych zemlí.

Jevanhelije ot Matéja, zač. 116.

Vo vrémja óno, jedíňijnádesjať učenícý idóša v Haliléju, v hóru, ámože povelí im Isús:* I viďivše Jehó pokloníšasja Jemú: óvi že usumňíšasja.* I pristúpl Isús rečé im, hlahóla: dadésja mi vsjáka vlast na nebesí i na zemlí. Šédše naučíte vsja jazýki, krestášče ich vo ímja Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúch: Učášče ich blustí vsja, jelíka zapovídach vam, i se Az s vámi jsem vo vsja dni, do skončánija víka. Amíň.

Po jevanheliji svjč. čítaje:

Voskresénije Christóvo viďivše, poklonímšja svjatómu Hóspodu Isúsu, jedíno mu bezhrišnomu.* Krestú Tvojemú poklanámšja Christé, i svjatóje voskresénije Tvoje pojém i slávím:* Ty bo jesí Boh náš, rázvi Tebé inóho ne znájem, ímja Tvoje imenújem.* Priidíte vsi vírníji, poklonímšja svjatómu Christóvu voskreséniju: se bo priide krestóm rádosť vsemú míru.* Vsehdá blahoslovjášče Hóspoda, pojém voskresénije jehó: raspjátije bo preterpív, smértiju smerť razruší.

Stichira, hl. 6.: Voskrés Isús ot hróba, jákože prorečé,* dadé nam živót vícnyj,* i velíju mílost.*

Prođovžeňa Kanona Voskresénija:

7. Ótroki ot péšči izbávivyj,* byv čelovík,* stráždet jáko smerten,* i strástiju smértnoje* v netlínija oblačít blaholípije,* jedín blahoslovén otcév Boh,* i preproslávlén.

Christós voskrése iz mértvych:

8. Sej narečennyj i svjatýj deň,* jedín subbót,* Cárj i Hospóď,* prázdnikov prázdnik,* i toržestvo jest toržestv:* v óňže blahoslovím Christá vo víki.

9. Ánhel vopijáše* Blahodátnij:* čístaja Đivo, rádujsja,* i páki rekú, radujsja:* Tvoj Syn voskrése tridnéven ot hróba,* i mértvyja vzdvihnuvyj:* Ľudije veselítesja.

Svítisja, svítisja,* nóvyj Jerusalíme,* sláva bo Hospóďna na tebí vozsjíj.* Likúj nýňi i veselísja Cérkve:* Tý že Čístaja krasújsja, Bohoródice,* o vostáníji roždesťv Tvojeho.

Plótiju usnúv,* jáko mértv,* Cárju i Hóspodi,* tridnéven voskresl jesí,* Adáma vzdvih ot tli,* i uprazdnív smert:* Páscha netlínija,* míra spasénije.

Propoviď.

Stichiry na posłidnoje cilovánije, (iz tut uvedenych spivajeme líše doty, doki vírníki cilu-

jut krestik, ale peršu i Slava: i nyňi, spivajeme vse.)

**Da voskrésnet Boh,* i rastočátsja vrazí Jehó,* i da bižát ot licá Jehó* nenavi-
ďaščíji Jehó.**

Páscha svjaščennaja nam dnesj poka-
zásja,* Páscha nóva svjatája,* Páscha táin-
stvennaja,* Páscha vsečestnája,* Páscha
Christós izbávitel,* Páscha neporóčnaja,*
Páscha velikaja,* Páscha virnych,* Páscha
dvéri rájskija nam otverzájuščaja,* Páscha
vsich osvjaščájuščaja virnych.

**Jáko isčezájet dym,* da isčéznut,* jáko
tájjet vosk ot licá ohňá.**

Prijdite* ot viďínija, žený blahovístni-
cy,* i Siónu rcýte:* prijmi ot nas rádoti
blahovíščenija,* voskresénija Christóva:.*
krasújsja, likúj* i rádujsja, Jerusálime,*
Carjá Christá uzrív iz hróba,* jáko ženichá
proischoďášča.

**Táko da pohíbnut hrišnicy ot licá Bóži-
ja,* a právednicy da vozvesefátsja.**

Mironósicy žený,* útru hlubokú, pred-
stávšja hróbu Životdávca,* obritóša ánhe-
la na kámeni síďášča,* i toj poviščáv im,
síce hlahólaše:* čto iščete živáho s mért-
vymi,* čto pláčete netlínnao v tli;* šédše
propovidite učeníkóm Jehó.

**Sej deň, jehóže sotvorí Hospód,* vozrá-
dujemsja* i vozveselímsja v óň.**

Páscha krásnaja,* Páscha Hospódňa,
Páscha,* Páscha vsečestnája nam vozsijá,*
Páscha, rádotiju druh drúha obímem.*
O Páscha, izbavlénije skórbí,* íbo iz hróba
dnesj,* jáko ot čertóha vozsijáv Christós,*
žený rádoti íspólni, hlahóla:* propovidite
apóstolom.

Sláva: i nyňi:

Voskresénija deň,* i prosvitímsja tor-
žestvóm,* i druh drúha obímem.* Rcén:
brátije,* i nenaviďaščim nas,* prostím vsja
voskresénijem,* i táko vozopiím:

Christós voskrese iz mértvych...

S.: *V blažénim uspéniji...*

(kropit trunu svjačenoju vodoju).

L.: *Zamíst „Vičnaja pámjat“ — spivaje:
Christos voskrese.*

*Po dorozí na cvyntar spivajetsja!
Christos voskrese, — Anhel vopijaše, — Svitisja,
svitisja, — Plotiju usnuv, — Anhelskij sobor
udivísja.*

*Jevanhelijňi staciji po dorozí
na cvyntar:*

I. Ot Márka, zač. 70.

**Vo vrémja óno, minúvši subófi, Marija
Mahdalína i Marija Jákovla i Salomija
kupiša aromáty, da prišédše pomážit Isú-
sa.* I ziló zaútra vo pérvyj ot subót prij-
dóša na hrob, vozsijávšu sólcu. I hlahó-
lachu k sebí: kto otvalít nam kámeň ot
dvérij hróba?*** I vozzrivše víďiša, jáko

otvalén bi kámeň: bi bo vélij ziló. I všedše vo hrob, vídiša júnošu sidášča v desných, odijana v odězdu bílu, i užasóšasja.* On že hlahóla im: ne užasájtesja, Isúsa iščete Nazarjanína raspjátahto: vostá, níšť zdi: se místo, idíže položíša Jehó.* No idíte, rcýte učeníkóm Jehó, i Petróvi, jáko varjájet vy v Haliléji, támo Jehó uvidíte, jákože rečé vam.* I izšédše, bižáša ot hróba; imjáše bo ich trépet i úžas, i nikomuže ničtóže riša, bojáchubosja.

II. Ot Lukí, zač. 114.

Vo vrémja óno, voskrés Isús ot mértvych, stá posredí učeník svojich, i hlahóla im: mír vam.* Ubojávšesja že i pristrášni bývše, mňáchu duch víditi. I rečé im: čto smuščéni jesté? i počtó pomyslénija vchódat v serdecá váša? Vídíte rúci mojí, i nózi mojí, jáko sam Az jesm: osjažite mja i vídíte, jáko duch plóti i kósti ne ímať, jákože mené vídíte imúšča.* I sijé rek, pokazá im rúci i nózi. Ješčé že ne vírujuščim im ot rádsti, i čudáščimsja, rečé im: ímate li čto snídnó zdi? Oní že dáša Jemú rýby pečený časť, i ot pčel sot. I vzem, pred ními jadé.* Rečé že im: sijá suť slovesá, jáže hlahólach k vam, ješčé syj s vámi, jáko podobájet skončátisja vsim napisannym v zakóni Mojséovi i prócích i psalmích o mňi.* Tohdá otvérze im úm razumíti Pisánija. I rečé im: jáko

táko písano jest, i táko podobáše postrádati Christú, i voskrésnuti ot mértvych v trétij deň, i propovídatisja vo ímja Jehó pokajánijem i otpuščéniju hrichóv vo vsich jazýcich, načénše ot Jerusalíma.* Vý že jesté svídítelije sim. I se Az poslú obítovánije Otca mojehó na vy: vy že sidíte vo hrádi Jerusalímstsi, dóndeže oblečtesja síloju svýše.* Izvéd že ich von do Viftániji: i vzdvih rúci svojí, blahosloví ich. I býst, jehdá blahoslovjáše ich, ostu-pi ot nich, i voznosášesja na nébo.* I fíji poklonívšesja Jemú, vozvratíšasja v Jerusálím s rádstiju velíkoju. I bjáchu výnu v cérkvi, chválašče i blahoslovlašče Bóha, amíň.

III. Ot Joána, zač. 75.

Súšču pózdi v deň toj v pėrvyj ot subót, i dvėrem zatvorėnnym, idíže bjáchu učenícy Jehó sóbrani strácha rádi judėjska, príide Isús, i stá posredí, i hlahóla im: mír vam.* I sijé rek, pokazá im rúci i nózi i rėbra svojá. Vozrádovašasja že učenícy, vídivše Hóspoda.* Rečé že im Isús páki: mír vam, jákože poslá mja Otéc, i Az posiláju vý. I sijé rek, dúnu, i hlahóla im: príjmíte Duch Svjat; ímže otpustíté hrichí, otpúšfatsja im, i ímže deržíté, deržátsja.* Tomá že, jedín ot obojunádesjate, hlahólemyj Bliznéc, ne bi tu s ními, jehdá príide Isús.* Hlahólachu že

jemú družii učenicý; vídichom Hóspoda.*
 On že rečé im: ášče ne vížu na rukú Jehó
 jázvy hvozďínnyja, i vložú pérsta mojehó
 v jázvy hvozďínnyja, i vložú rúku mojú
 v rébra Jehó, ne imú víry.* I po dnech
 osmích páki bjáchu vnútrj učenicý Jehó,
 i Tomá s ními. Priíde Isús, dvérem zatvo-
 rénnym, i stá posredí ich, i rečé: mir
 vam.* Po tom hlahóla Tomí: prinesí perst
 tvoj símo, i vížď rúci moí, i prinesí rúku
 tvojú, i vloží v rébra mojá, i ne búdi ne-
 víren, no víren.* I otviščí Tomá, i rečé
 Jemú: Hospóď moj, i Boh moj.* Hlahóla
 jemú Isús: jáko víďiv mja, víroval jesí,
 blažéni ne víďivšiji, i vírovavšiji.* Mnóha
 že i ína známenija sotvorí Isús pred uče-
 níkí svoímí, jáže ne sú písana v knihach
 sich. Sijá že písana býša, da vírujete, jáko
 Isús jesť Christós Sýn Bóžii, i da víru-
 jušče, život ímate vo ímja Jehó.

(*Nad hrobom: Tak jak na zvyčajnomu
 pochoroňi. Otnust paschalnyj. Zamist „Vičnaja
 pamjať“ — Christos voskrese.*)

POCHORON — OD NEĐIEI TOMINOJI DO VOZNESENIA

*Vse jak na zvyčajnomu pochoroňi, liše po:
 Blahosloven Boh naš: Christos voskrese, — i za-
 mist: Vičnaja pamjať: Christos voskrese.*

POCHORON ĐITEJ

(*ďitej do 7 rokov; rízy svitli.*)

*V choďači v dom: Jehdá snížšél jest...
 str. 13.*

V domi: Panachida — z seju Ektenijeju:

Pomiluj nas, Bóže, po velícij mílosti
 Tvojej. mólimtisja, uslyši i pomíluj. —
 Hospodi, pomíluj. 3.

Ješčé mólimsja o upokojéniji blažénna-
 ho mladénca (ímja) i o jéže po nelóžnomu
 svojemú obiščániju, nebésnomu svojemú
 cárstviju tohó spodóbiti. — Hospodi, po-
 míluj. 3.

Jáko da Hospóď Boh naš učinit dúšu
 jehó, idíže vsi právedňiji počívajúť. —
 Hóspodi, pomíluj. 3.

Mílosti Bóžija, cárstva nebésnaho, i so
 Svjatými upokojénija, u Christá bezsmért-
 naho Cariá i Bóha nášeho tomú, i sámí
 sebí. prósím. — Podáj, Hóspodi.

Hóspodu pomolímsja. — Hóspodi, pomí-
 luju.

Hóspodi Isúse Christe Bóže naš, poro-
 dívšimsja ot vodý i dúcha, i v neporóč-
 nom žitíi k Tebí prestavľajúščimsja cár-
 stvo nebésnoje dáti obiščávvyj, i rekij:
 ostávite điti prichoditi ko mňi, takových
 bo jesť cárstvo nebésnoje: smírenno mó-
 limsja, nýňi ot nas prestávlennomu rabú
 Tvojemú, mladéncu (ímja) po Tvojemú
 nelóžnomu obiščániju, cárstvija Tvojhó

naslídije dáruj, nás že bezporočno spodó-
bi prejtí, i christijánskoje skončáti žitijé,
so vsími Svjatými Tvoími, v nebésnych
čertozich vodvorítisja.

Jáko Ty jesí voskresénije, živót, i upo-
kójénije vsich rabóv Tvoích, i nýňi pre-
stávlenomu rabú Tvojemú mladéncu
(ímja) Christé Bóže naš, i Tebí slávu voz-
sylájem, so beznačáfnym Tvoím Otcém,
i presvjatým i blahím i životvorjáščim
Tvoím Dúchom, nýňi i prisno, i vo víki
vikóv. — Amíň.

V blažennim uspenii... — Víčnaja
pamjať.

*Na dvori, abo v chrami: (Svjšč. spi-
vaje stichi tut uvedeňi, a Lik po každom stichu
spívaje: „Búdi ímja Hospódne blahoslovénno ot
nýňi i do víka“.)*

**Chvalíte ótrocy Hóspoda,* chvalíte ímja
Hospódne.**

Búdi ímja Hospódne* blahoslo-
vénno ot nýňi i do víka.

**Íz ust mladéncv i ssúščich* soveršil je-
sí chvalú.**

Búdi ímja...

**Kto jáko Hospód Boh naš?* na vysó-
kich živýj i na smírénnyja prezirájaj na
nebesí i na zemlí.**

Búdi ímja..

**Júnoši i đívy, stárcey s júnotami* da
voschváfat ímja Hospódne.**

Búdi ímja...

**Kto vzýde na hóru Hospódnu?* ilí kto
stánet na míšči svjatím jehó?**

Búdi ímja...

**Nepovínen rukámi i čistyj sérdcem.*
Séj prímet blahoslovénije ot Hóspoda,
i mílostiňu ot Bóha Spása svojehó.**

Búdi ímja...

**Blahoslovén Hospód Boh christijánov*
ot víka i do víka.**

Búdi ímja...

Sláva: i nýňi.

Búdi ímja...

Ektenija o usopščich:

*Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja...
z Panachidy str. 35.*

Kanon: Vodu prošéd... z Parastasa, str. 9.

Po 9-oj písni Kanona:

*Svjšč.: Vónmim! Mir vsim! Premudrost, von-
mim!*

*Prokimen hl. 6. Blažen puť, v óňže ide-
ši dnesj duše,* jáko uhotóvasja tebí místo
upokójénija.*

*Ko Koríntanom posláníja svjatáho apóstola
Pávla čténije:*

Brátije, ne vsjaka ploť, táže ploť: no ina ubo ploť čelovikom, ina že ploť skotóm, ina že rybam, ina že pticam.* I tělesá nebésnaja, i tělesá zemnája: no ina ubo nebésnym sláva, i ina zemným.* Ina sláva sólncu, i ina sláva luňi, i ina sláva zvzdám: zvzdá bo ot zvzidy ráznstvujet vo slávi.* Tákožde i voskresenje mértvych:* sijetsja v tlinije, vostajét v netliniji: Sijetsja ne v čest, vostajét v slávi: sijetsja v nemošči, vostajét v síli.* Sijetsja řilo dušévnoje, vostajét řilo duchóvnoje: jest řilo dušévnoje, i jest řilo duchóvnoje.* Táko i pisano jest: bysť pėrvyj čelovik Adám v dűšu řivu, posľidnij Adám v duch řivotvorjašč.

Jevanhelije ot Joana, zač. 21.

Rečė Hospóđ ko přiřédřim k nemú Judėjem: Az jesm chřib řivótnyj: hrjadýj ko mňi, ne ímať vzalkátisja: i vírujaj v mja, ne ímať vřždátisja nikohdáže.* No řich vam, jáko i vídiste mja, i ne vírujete. Vse, jėže dajét mňi Otėc, ko mňi přiřidet: i hrjadűřchaho ko mňi na izřenú von.* Jáko snidóch s nebesė, ne da tvorjú vóľu mojú, no vóľu poslávřhaho mja Otcá.* Se že jest vóľa poslávřhaho mja Otcá, da vse, jėže dadé mi, ne pohubřfú ot nehó, no voskreřú je v posľidňij deň.

Stichiry „posľidnoho čľovanija“, hl. 8. Pod.: O presľavnaho čudese.

Smerť mladėncem osľaba:* řitėjskich bo zol nepričástni javiřasja,* i k pokóju priřpiřa,* i rádostiju nebésnoju v právednikov řídriřh rádujutsja,* i mladėnec svjatých božėstvennym likóm* nýňi sveselatsja.* i vírno likújut,* jáko ot tľinija hriřolűbnaho* čistý otidóša.

Sláva, hl. 6. Boľiřž Adámu bysť drėva vkuřėnijem drėvľe vo Jedėmi,* jehdá zmij jad izblevá.* řim bo vnide smerť vseródnaja,* řniřadájuřchaja čelovika.* No přiřėd Vladýka, nizloží zmija,* i upokojėnija nam darová.* K Nemú ubo vozopiím:* poščadi Spáse, i jáže priřjal jesí,* so izbránnymi Tvoými upokój.

I nýňi: Premínėnija skorbjáščih,* svoboždėnija nemořčstvűjuřčih súřči,* Bohoródice Divo,* spasáj hrad i ľudi,* ráturemjeh mřre,* oburevájemych tїřinó,* jedina predstátelnice vírnych.

S.: Vo blažėnnim uspėniji...

(kropit trunu svjačenoju vodoju).

Po dorozí na cvyntar – spivajetsja jak na pochoroňi starřih. Jevanhelija ne čítajutsja.

Nad hrobom:

Kondak hl. 8. So svjatými upokoj... str. 20.

S.: Hóspodu pomolimsja. L.: Hospodi, pomiluj.

Chraňaj mladėncy, Hóspodi, v nýňiřnem řitijí, v búduřčem že víci uhotóvavyj im ánhelskaja svitoobráznaja mistá,

v níhže vodvorjájutsa právednych dúsi: Ty sam Vladýko Christé, dúšu rabá Tvojeho (rabý Tvojejá) mladénca (imja) prijímí s mírom. Ty bo řekl jesí: ostávíte dítí prijítí ko mñi, takových bo jesť cárstvo nebésnoje. Tebí bo podobájet vsjákaja sláva, česť i poklonénije, so Otcém i Svjatým Dúchom, nýñi i prisno, i vo víki vikóv. — Lik: Amíñ.

Svjašč: posvjačuje i zapečatuje hrob, jak u starších i Otpust.

POCHORON ĎITEJ — V PASCHAENYJ TYŽDEŇ

V choďači v dom: Jehdá snížšel jesí...

V domě: Jak na pochoroñi starších v paschalnyj tyždeň, — liše Ektenija z pochoronu dítej.

Na dvori, abo v chrami: Kanon Voskresenija, jak na pochoroñi starších.

Po dorozí: Jak na pochoroñi starších. Jevanhelija ne čítajutsja.

Nad hrobom: Jak na zvyčajnomu pochoroñi dítej. Zamist „Vičnaja pamjat“ — Christos voskrese.

POCHORON ĎITEJ — OD NEĎILI TOMINOJI DO VOZNESENIJA

Vse jak na zvyčajnom pochoroñi dítej, liše po „Blahosloven Boh naš“ — Christos voskrese i zamist „Vičnaja pamjat“ — Christos voskrese.

Z m i s t — O b s a h

1. Panachida	3
2. Parastas	5
3. Parastas v paschalnyj tyždeň	12
4. Parastas — v časi ot neđili Tominoji do Voznesenija	12
5. Pochoron	13
6. Pochoron v paschalnyj tyždeň	25
7. Pochoron — od neđili Tominoji do Voznesenija	34
8. Pochoron dítej	35
9. Pochoron dítej — v paschalnyj tyždeň	40
10. Pochoron dítej — od neđili Tominoji do Voznesenija	40

Zamitka: V Irmosi „Vodu prošed“ v pisni 1, 7 i 8, z uvedených dvoch textov spivajetsja odin.